

ВІСТІ

З ДЕРЖАВНОГО ЦЕНТРУ

3-го квітня ц.р. в Нью Йорку відбувся IX-й Делегатський З'їзд Товариств Прихильників Української Народної Республіки в З'єднаних Штатах Америки, на якому за допомогою магнітофону, представником "Українського Вечірнього Слова", була передана промова Президента УНР в екзилі п.м. А. ЛІВИЦЬКОГО, яку нижче містимо (без привітання З'їзду).

Тому, що ця промова, особливо чітко визначає ОСНОВНІ ЗАСАДИ СУЧАСНОЇ ПОЛІТИКИ Державного Центру УНР в супереч ідеям т. зв. реальної політики, радимо всім нашим членам та прихильникам уважно її прочитати.

жжж

жжж

жжж

"Я не хочу укривати того, що стан української визвольної справи, а значить і української політики - тяжкий. В нас багато говориться про кризу, а втім і про кризу в УНР чи в цілому Державному Центрі УНР в екзилі. Я вважаю, що немає кризи української політики, але натомість є криза української політичної думки. А це не могло не відбитися в різних українських політичних організаціях, в тому числі і тих, що належать до УНР. Але це ще не біда, бо різниці і змагання політичних поглядів, а навіть шукання за новими методами праці й боротьби - нормальна річ. Гірше, коли той стан заторкує засаду НЕЗАЛЕЖНОСТІ української визвольної політики від сторонніх чинників, а також НЕЗМІННОСТІ основних постулатів, вимог цієї нашої політики.

Звичайно, це складні справи для представників поневоленої нації, в даному випадку для екзильного українського політичного проводу, для екзильного уряду УНР. Мусимо завжди мати на увазі, що ми, представники поневоленої нації, не є партнерами на міжнародному форумі: міжнародна політика устійнюється без нашої участі. А коли йдеться про стан в Україні, то за нього відповідальний не український народ через свій вільно обраний уряд, а влада окупанта, який встановляє кожночасну дійсність в уярмленій російсько-советским імперіялізмом Україні та в інших підневільних країнах. І тому ми не можемо узалежнювати наші політичні напрямні від кожночасної лінії міжнародної політики, або від політики тих, які сьогодні панують в Україні.

Цих двох моментів, як видається, не врахували ті українські політичні діячі чи й цілі політичні групи, які почали - може під

впливом, як їм здається, БЕЗНАДІЙНОСТИ вимог української визвольної політики в СУЧАСНИЙ МЕНТ шукати за новими політичними методами чи новими політичними шляхами. Я не хочу згадувати про тих, які закликають українське суспільство стати на шлях "визнання" сучасної дійсності в Україні, себто визнання окупантського режиму в ній у формі УРСР: кожний український патріот хіба рішуче відкидає такі заклики.

Але є й інші погляди, які не йдуть так далеко, проте, на мою думку, так само несприйнятні для ведення української визвольної політики. Згідно з цими поглядами, якщо весь світ, мовляв, іде на співіснування з ССРСР, то і нам треба до цього пристосуватися і шукати "співіснування" шляхом контактів і зв'язків з українцями на батьківщині, при чому, стосуючи таку політику, не можна уникнути певних зносин з представниками окупаційного режиму в Україні, бо інакше ми відвертих контактів з українським громадянством на батьківщині здобути не могли б. І друге: беручи до уваги, що в сучасний момент досягнути нашої мети - відновлення самостійної української держави - неможливо, треба, - не відмовляючись від самостійництва, а лише відсуваючи його, так би мовити, на дальший плян, як у сучасний момент річ нібито нереальну (отже, я нікому не закидаю ЗРЕЧЕННЯ ВЗАГАЛІ самостійницьких позицій) - треба тепер висувати так зв. РЕАЛЬНІ вимоги: припинення русифікації, припинення переслідування української культури, припинення депортації української молоді і, на загал, вимагати дотримання параграфів советських конституцій. Це супроводиться твердженням, що й самі українці на батьківщині домагаються покращання умов свого життя в різних ділянках, але не висувують вимог відновлення української самостійної держави.

Та протягом останніх років ми були свідками різних подій і фактів - як на міжнародному форумі, так і в ССРСР, зокрема в Україні. Матеріяли і документи, які приходять не тільки з України, але з цілого ССРСР, свідчать про те, що там немає ніякої надії на покращання умов життя, на покращання режиму. І коли там іде акція протестів в легальних формах, домагаючись стосування параграфів советських конституцій, то шириться і рух спротиву в ПІДПІЛЬНИХ формах, який ставить собі за мету не тільки покращання умов життя, а цілковите повалення російсько-советської імперії і тоталітарного режиму. Зокрема в Україні висувуються вимоги відновлення суверенної української держави, знаючи, що така суверенна держава існувала у формі, Української Народньої Республіки, встановленої з волі українського народу.

Виходячи з подій і фактів останніх років, стають ясними основні засади української політики, які зобов'язують Державний Центр УНР, а також, як мені здається, і величезну більшість української спільноти в західному світі. Ці засади такі:

Перше. Держави західного світу, шукаючи способів уникнення світової війни з ужиттям нуклеарної зброї, можуть в більшій чи меншій мірі йти на т. зв. співіснування з ССРСР. При цьому вони, однак, не зрікаються, а навпаки, боронять свої існуючі самостійні держави. Для нас же "співіснування" в тих чи інших формах з окупаційним режимом України означає погодження з підневільним станом нашої батьківщини і відречення від наших са-

життя, то тим більше це є обов'язком тих, які перебувають на чужині, але ісповідують величю ідею відновлення суверенної і соборної, демократичної Української Народної Республіки.

Четверте. Українська політика повинна бути вповні незалежною незалежною від від яких би то не було чужинських впливів і незалежною від тих чи тих хвилимих обставин в міжнародному світі чи в ССРСР. Вона ж має бути підпорядкована тільки нашій остаточній самостійницькій меті.

Мені здається, що в напрямку підтвердження цих основних засад української визвольної політики йде розвиток української політичної думки. Закінчення цього розвитку принесе й кінець сучасної кризи української політичної думки, про яку я згадував. А тоді може стане актуальною й наша давня справа завершення консолідації українських політичних сил на чужині. Очевидно, до такої консолідації належатимуть тільки ті, які ці основні засади нашої політики визнають, а значить визнають і Д.Центр УНР в екзилі, який непохитно проповідує ці наші основні засади.

Якщо мене запитать, які конкретні результати праці органів Державного Центру, виходячи з накреслених наших основних засад, то це інша тема, на яку треба говорити окремо. Головним є те, щоб там в Україні знали, що тут на чужині діє ДЦентр, який репрезентує самостійницькі прагнення і боротьбу наших патріотів на батьківщині. І щоб про ці наші самостійницькі прямування знав чужинний світ. Щоб він знав, що українці ні в якій мірі не зреклися цих прямувань. Це завдання, що його виконує в міру можливостей Державний Центр. Якщо ми не припинимо діяти в цьому напрямку, то на дальшу перспективу будуть результати і будуть здобутки, яких, може, в окремих випадках не видно, або вони мінімальні.

В кожному разі, ми мусимо до кінця виконати наш обов'язок репрезентації української самостійницької ідеї, ідеї відновлення нашої суверенної держави, Української Народної Республіки. До кінця, тобто до того часу, коли в Києві буде урядувати справжній уряд, справжньої суверенної української держави.

Ми твердо віримо, що у виконанні цього обов'язку нам допоможе патріотичне українське громадянство, а зокрема Товариства Прихильників УНР і Товариства Сприяння УНРаді.

ПОСТАНОВА ПРЕЗИДІЇ УНРаді В СПРАВІ ПРИНАЛЕЖНОСТІ ОУНз ДО УНРаді

Згідно з повідомленням Українського Інформаційного Бюро, 22 травня 1971 р., в Мюнхені відбулося спільне Засідання Президії УНРаді з Виконавчим Органом УНРаді, в якому також взяв участь Президент У Н Р в екзилі М. Лівичський. Засідання відкрив і провадив Голова УНРаді Я. Маковецький.

В часі Засідання, між іншими питаннями, було порушено справу внутрішньої ситуації в УНРаді, яку зreferував Голова Виконавчого Органу С. Довгаль. Він заявив, що протягом довшого часу в УНРаді "створилися напружені відносини, коли напади на

С. Довгаль

Державний Центр УНР та його чільних діячів переходять усяку міру нормальної критики якої будь опозиції. Такі виступи загрожують самому існуванню ДЦ УНР. Всі заходи ВО припинити такі виступи т.зв. опозиції не дають ніяких наслідків, а руїна і розкладова праця веде до деморалізації, яке вимагає від органів Д.Центру відмежуватися від розкладових елементів".

В ході дальшого обговорення цієї справи, наведено цілий ряд фактів проти ОУНз, яка як пізніше виявилось ввійшла до УНРади за таївши свої наміри ліквідації Державного Центру УНР і яка в своєму бюлетені ч. 9 за 1967 рік явно призналася до цього наміру і незалежно від цілого ряду офіційних упіменень органів ДЦентру діяла на його шкоду.

Після цього, на внесення члена Президії УНРади інж. І. Лучишина Президія винесла постанову: "що до часу поновного розгляду цієї справи і відповідної щодо неї постанови наступної Сесії УНРади, ОУНз є завішена в членських правах в УНРаді і в усіх Органах Державного Центру Української Народньої Республіки в екзилі." За схвалення цієї постанови голосували представники 5-ох фракцій (СЗСУ-Сп, УНДО, УНДС, УРДП, і УСП), представник фракції ОУН голосував проти, представника ОУНз на Засіданні не було.

РЕЗИГНАЦІЯ Д-ра Я. МАКОВЕЦЬКОГО І ВИБІР НА СТАНОВИЩЕ ДІЮЧОГО ГОЛОВИ УНРади Д-ра П. БЕЛЕЯ

На цьому ж Засіданні Президії УНРади 22 травня ц.р., перед голосуванням внесення в справі завішення в членських правах ОУНз, Голова УНРади Я. Маковецький заявив, що він не погоджується із змістом внесення і відмовляється ставити його на голосування, передаючи ведення Засідання одному із своїх заступників, а коли наведена постанова була схвалена, Голова УНРади Я. Маковецький заявив, що він зрікається функції Голови УНРади, бо ОУН змісту цієї постанови не поділяє. Президія УНРади просила п. Я. Маковецького взяти своє зречення назад. Коли ж він це прохання відхилив, то Президія вибрала д-ра П. Белея Виконуючим обов'язки Голови УНРади до VII Сесії. Президент УНР в екзилі М. Лівичий і Голова Виконавчого Органу УНРади С. Довгаль подякували дотеперішньому Голові УНРади Я. Маковецькому за його співпрацю і висловили надію, що ОУН в скорім часі повернеться до нормальної праці в органі ДЦ УНР.

КОРОТКІ ВІСТІ

З Виконавчого Органу УНРади повідомляють, що згідно з попередньою постановою у вересні місяці ц.р., Президент УНР в екзилі М. А. Лівичий, відбуде заплановану подорож до Америки й Канади.

Президія УНРади на своєму Засіданні, яке відбулося 10 липня ц.р., прийняла остаточно опрацьований Регулямін виборів Громадського Сектору УНРади, встановляючи при цьому число 15 членів УНРади від Громадського Виборного Сектора з відповідним розподілом на окремі країни. В зв'язку з тим Президія затвердила запропоновану ВОрганом Головну Виборчу Комісію, в складі якої призначено по одному представникові від усіх заступлених в УНРаді партій та одного безпартійного.

КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ: п. ген. ВАСИЛЬ ФИЛОНОВИЧ - голова, п. інж. МИХАЙЛО ТОВСТОП"ЯТ і п. МИКИТА ЛОЗОВИЙ - члени К.К.

Беручи до уваги те, що ІХ-й Делегатський З"їзд в ЗСА заплановано відбутися в Нью Йорку 3 квітня 1971 р., делегатом на цей З"їзд від нашого Товариства одностайно вибрано п. АНТОНА СЕМЕНЮКА.

На цій Загальній Зборі Товариства закінчено. При цій нагоді треба сказати, що ці Збори пройшли в гарній товариській та діловій атмосфері.

ПРОТОКОЛ КОНТРОЛЬНОЇ КОМІСІЇ

Контрольна Комісія в складі: голови В. Филоновича, секретаря М. Лозового та члена М. Товстоп"ята, дня 21 лютого 1971 року, перевела ревізію діяльності Управи Товариства Прихильників УНР в Міннеаполісі - Сейнт Поліза 1970 рік і усталила слідує:

1. ФІНАНСОВІ СПРАВИ.

Прибутки до каси Товариства:

а) Решта каси з 1969 р. на орг. рахунку	9.40 дол.
б) Внески на Фонд УНРади за 1970 рік	1140.37 "
в) Внески на Позичку Визволення України	15.00 "
г) Внески на Будівельний Фонд УНР	25.00 "
г) Внески на пресовий Фонд УНР	60.00 "
Разом поступило на Фонд УНРади 1240.37 дол.	
д) Прибутки з імпрез та внески на орг. Фонд Т-ва	92.70 "
е) Переходові суми (Фонд прийняття делегатів з ДЦ)	16.61 "

Р а з о м	1359.08 дол.

Видатки з каси Товариства:

а) Вислано до Об"єднання Товариств на рах. УНРади	1180.37 дол.
б) Вислано в Мінхен на рах. Пресового Фонду УНР	60.00 "
Разом на рах. УНРади вислано (1240.37 дол.)	
в) Покриття організаційних витрат Товариства	81.13 "
г) Решта каси на день 21 лютого 1971 року	37.58 "

Р а з о м	1359.08 дол.

ВИСНОВКИ КОНТРОЛЬНОЇ КОМІСІЇ:

а) Управа Товариства відбула 10 засідань, б) всі приходові і расходові документи каси Товариства знайдено в зразковому порядку, в) діяльність Управи Товариства на громадському відтинку була на високому рівні, г) Управа Товариства заслуговує на особливе признання за ініціативу і організацію інформації за допомогою звукозапису (Видавництво "Українського Вечірнього Слова"), яка була успішно використана в нашому та в інших Товариствах.

Беручи все це до уваги, Контрольна Комісія визнала діяльність Управи Товариства за дуже добру.

В. Филонович, голова К.К. М. Товстоп"ят, член К.К.

М. Лозовий, секретар

СПИСОК

ЧЛЕНІВ-ПЛАТНИКІВ ТОВАРИСТВА ІЗ ЗАЗНАЧЕН-
НЯМ ЇХ ГРОШЕВИХ ВНЕСКІВ ЗА 1970 р і к.

ч.ч.	Прізвище та ім'я	Фонд УНР.	Фонд Т-ва	Разом дол.
1.	О. Антохій Микола	10. 00	-	10. 00
2.	Бондаренко Андрій	12. 00	1. 00	13. 00
3.	Бринь Оксана	22. 00	-	22. 00
4.	Будулак Григорій	10. 00	-	10. 00
5.	Гарашенко Катерина	10. 00	-	10. 00
6.	Гайдак Микола	10. 00	-	10. 00
7.	Гарбер Віталій	25. 00	-	25. 00
8.	Гарбер Василь	12. 00	-	12. 00
9.	Глянько Микола	3. 00	-	3. 00
10.	Гончаренко Юрій	12. 00	1. 00	13. 00
11.	Грановський Олександр ...	25. 00	-	25. 00
12.	Гайдай Олександр	5. 00	1. 00	6. 00
13.	О. Годинський Микола	10. 00	-	10. 00
14.	Гелецінський Юрій	10. 00	-	10. 00
15.	Гелецінська Ольга	5. 00	-	5. 00
16.	Данилюк Михайло	20. 00	-	20. 00
17.	Дербуш Марія	5. 00	1. 00	6. 00
18.	Дербуш Микола	12. 00	2. 00	14. 00
19.	Дидик Михайло	7. 00	-	7. 00
20.	Дмитренко Василь	12. 00	1. 00	13. 00
21.	Дмитренко Софія	12. 00	1. 00	13. 00
22.	Дмитришин Осип	12. 00	-	12. 00
23.	Дорош Андрій	5. 00	1. 00	6. 00
24.	Журавель Лариса	10. 00	-	10. 00
25.	Заславець Андрій	10. 00	-	10. 00
26.	Зігура Іван	5. 00	-	5. 00
27.	Зіноватний Іван	7. 00	1. 00	8. 00
28.	Змага Микола	15. 00	1. 00	16. 00
29.	Калина Гарольд	12. 00	-	12. 00
30.	Каркоць Михайло	12. 00	-	12. 00
31.	О.Кість Андрій	15. 00	1. 00	16. 00
32.	Кість Анна	5. 00	-	5. 00
33.	Кість Корнило	5. 00	-	5. 00
34.	Коваленко Вікторія	12. 00	1. 00	13. 00
35.	Корсунська Зінаїда	5. 00	-	5. 00
36.	Корсунський Олександр ..	5. 00	-	5. 00
37.	Корсунський Ярослав	10. 00	1. 00	11. 00
38.	Костецький Віктор	15. 00	2. 00	17. 00
39.	Костюк Олександра	5. 00	-	5. 00
40.	Крамарчук Василь	10. 00	-	10. 00
41.	Кукуруза Павло	12. 00	1. 00	13. 00
42.	Кушнір Анатолій	5. 00	-	5. 00
43.	Лозовий Микита	5. 00	1. 00	6. 00
44.	Менжега Люба	10. 00	- 00	10. 00
45.	Мищенко Михайло	12. 00	1. 00	13. 00
	До перенесення	468. 00	19. 00	487. 00

ч.ч.	Прізвище та Ім'я	Фонд УНР.	Фонд Т-ва	Разом дол.
	З перенесення	468.00	19. 00	487. 00
46.	Міцевич Євген	10.	-	10. 00
47.	Олійник Григорій	12.00	-	12. 00
48.	Павлюк Василь	3.00	-	3. 00
49.	Пакуляк Василь	5.00	-	5. 00
50.	Папара Леонід	12.00	3. 00	15. 00
51.	Перчишин Люба	10.00	-	10. 00
52.	Полозенко Михайло	5.00	-	5. 00
53.	Правдюк Павло	15.00	-	15. 00
54.	Проданчук Пилип	20.00	2. 00	22. 00
55.	Процай Марія	15.00	-	15. 00
56.	Пундик Юрій (69 і 70 рік).	20.00	-	20. 00
57.	Радченко Всеволод	12.00	1. 00	13. 00
58.	Радченко Євгенія	12.00	1. 00	13. 00
59.	Різниченко Дмитро	5.00	1. 00	6. 00
60.	Романовський Володимир ...	12.00	1. 00	13. 00
61.	Романовська Олена	12.00	1. 00	13. 00
62.	Романченко Олександра ...	12.00	1. 00	13. 00
63.	Рябокінь Галина	5.00	-	5. 00
64.	Семенюк Антін	50.00	5. 00	55. 00
65.	Семенюк Галина	12.00	1. 00	13. 00
66.	Сингаївський Іван(позика).	15.00	-	15. 00
67.	Смовська Лідія	12.00	1. 00	13. 00
68.	Соловей Оксана	25.00	3. 00	28. 00
69.	Станиславів Василь	14.00	1. 00	15. 00
70.	Стеценко Олена	10.00	1. 00	11. 00
71.	Стефанська Надія	5.00	- 00	5. 00
72.	Танасійчук Валентина	10.00	-	10. 00
73.	Танасійчук М.	15.00	-	15. 00
74.	Товстоп"ят Михайло	20.00	1. 00	21. 00
75.	Тополук Константин	14.00	1. 00	15. 00
76.	Тоцький Семен	5.00	-	5. 00
77.	Филипович Олена	5.00	-	5. 00
78.	Филипович Юрій	5.00	-	5. 00
79.	Филипович Роман	5.00	-	5. 00
80.	Филипович Орест	10.00	1. 00	11. 00
81.	Филонович Василь З.	12.00	-	12. 00
82.	Филонович Василь В.	10.00	-	10. 00
83.	Цареградська Кіра	5.00	-	5. 00
84.	Чекірда Віктор	100.00	-	100. 00
	" "(Буд.Фонд УНР)..	25.00	-	25. 00
85.	Шаповал Михайло	5.00	-	5. 00
86.	Шайда Пилип	10.00	-	10. 00
87.	Шебякіна Ольга	12.00	1. 00	13. 00
88.	Янович Іван	12.00	-	12. 00
89.	Ярмолевич Леонід	5.00	-	5. 00
90.	О Д У М	12.50	-	12. 50
91.	Станиця С. У. Ветеранів ..	19.00	1. 00	20. 00
92.	У.П. Н. Інститут	55.87	-	55. 87
93.	Звороти(Ком.С.П. ї папір).	-	3. 00	3. 00
	Р а з о м	1180.37	50. 00	1230. 37

ХРОНІКА ТОВАРИСТВА

УКРАЇНСЬКЕ ВЕЧІРНЄ СЛОВО

В травні 1970 року, в часі побуту в Міннеаполісі Керівника Ресорту Внутрішніх справ УНРади п. д-ра Т. Леонтія, на спільному Засіданні Управи Товариства, при обговоренні організаційних питань, було стверджено, що поміж Товариствами і Д. Центром УНР немає достатнього ідейного та організаційного контакту, як також відчувається брак належної інформації про діяльність Д. Центру серед членства Товариств і такий стан відемно впливає на діяльність наших організацій і жертвенність громадянства.

Беручи це до уваги п. А. Семенюк запропонував, що б при Українському Інформаційному Бюрі організувати відділ інформації за допомогою звукозапису, який мав би охопити Товариства в Америці й Канаді. Після першої передачі, яка відбулася в листопаді 1970 року і яка була організована власними силами Товариства в Міннеаполісі, ВОрган погодився організувати таке видавництво в Міннеаполісі, покищо під керівництвом п. А. Семенюка, під назвою "УКРАЇНСЬКЕ ВЕЧІРНЄ СЛОВО".

До цього часу в Міннеаполісі відбулося три передачі Українського Вечірнього Слова, які подаємо в хронологічному порядку цієї хроніки Товариства.

Деякі з цих видань були використанні в Товариствах: в Рочестері, Філадельфії і в Фініксі. А в Канаді в Товариствах, Сейнт Кетерінс і Тандер Бей.

Згідно з пляном, передачі Українського Вечірнього Слова, будуть відбуватися протягом осіннього та зимового часу.

ПЕРШЕ ЧИСЛО УКРАЇНСЬКОГО ВЕЧІРНЬОГО СЛОВА. Передача першого числа УВС, відбулася 7 листопада 1970 року в Міннеаполісі в залі Церкви св. Юрія Переможця. В цій передачі взяли участь: Антін Семенюк - "Вісті з Державного Центру УНР" і "Вісті з України". Ген. Василь Філонович - "Чи можлива нова війна". Оксана Соловей - "Обличчя на стіні" Лю Креса (її власний переклад з англійської мови. І проф. д-р Михайло Міщенко - "Сучасний аспект у вивченні старості". Після закінчення передачі відбулася жива дискусія над змістом та технічною формою звукозапису. Всі промовці цілковито погоджуються з тим, що такий спосіб інформації є дуже добрий тим, що при ньому можна використати всі наші найкращі сили в діяспорі та передати їхні думки, живим словом прихильникам Д. Центру УНР в цілому світі.

ДРУГЕ ЧИСЛО УКРАЇНСЬКОГО ВЕЧІРНЬОГО СЛОВА. Передача цього числа відбулася в Міннеаполісі 30 січня 1971 року. Цього разу, в Першій частині програми, взяли участь слідуєчі найвидатніші діячі Д. Центру УНР еспублики: Президент УНР в екзилі М. Лівницький, Голова Виконавчого Органу УНРади С. Довгаль, Керівник Ресорту Внутрішніх Справ УНРади Т. Леонтій і Член УНРади М. Стиранка.

В другій частині цієї передачі взяли участь: ген. Василь Филонович, Оксана Соловей і Антін Семенюк.

ВІДЗНАЧЕННЯ РІЧНИЦІ БОЮ ПІД КРУТАМИ. 30 січня ц.р., на початку передачі Українського Вечірнього Слова, в залі Церкви св. Юрія Переможця в Міннеаполісі, Товариство відзначило Річницю Бою Під Крутами. Доповідь на цю тему виголосив ген. Василь Филонович.

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ ТОВАРИСТВА. 21 березня 1971 року в залі Церкви св. Юрія в Міннеаполісі, відбулися 20-ті Річні Загальні Збори Товариства. Докладніше про ці Збори, читайте статтю під наголовком "ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ ТОВАРИСТВА"(на стор.6-й).

ІХ-Й ДЕЛЕГАТСЬКИЙ З"ІЗД ОБ"ЄДНАННЯ ТОР·ЧИСТВ ПРИХИЛЬНИКІВ УНР. 3-го квітня 1971 року, в залі Української Православної Катедрі св. Володимира в Нью Йорку, відбувся ІХ-Й ДЕЛЕГАТСЬКИЙ З"ІЗД Об'єднання Товариств Прихильників УНР на території З'єднаних Стейтів Америки.

Товариства були заступленні 32-ма делегатами, крім того в залі було присутніх біля 30-ти гостей зацікавлених справами З"їзду. Наше Товариство на З"їзді заступав п. А. Семенюк.

З"їздом керувала Президія в складі: А. Семенюк, голова З"їзду, ред. І. Кедрин, заст. голови, пані Василина Шрамченко і пані Стефанія Букшована, секретарі З"їзду.

На початку привітань З"їзду, які надійшли від різних установ, організацій та окремих осіб, за допомогою магнітофону, представником Українського Вечірнього Слова А. Семенюком, було передано привітання-промови Президента УНР в екзилі М. ЛВИЦЬКОГО і Голови Виконавчого Органу УНР-ади С. ДОВГАЛЯ. Ці промови були присвячені питанням сучасної української визвольної політики.

Крім звичайних формальних та організаційних справ, які були на порядку наряд З"їзду, особливого значення на З"їзді набрала справа т. зв. опозиції до Д. Центру УНР, яка згуртована під проводом ОУНз і до якої входять, відлам УРДП В. Гришка і відлам УНДО Добрянського. Після гарячої дискусії над тим питанням, цілковита більшість З"їзду (29 за і 3 проти), рішуче осудила становище опозиції та задекларувала всесторонню підтримку Д. Центру та його сучасних діячів.

В склад нової Головної Управи Об'єднання ввійшли:

1. Яків Балабан	7. Михайло Кучер
2. Стефанія Букшована	8. Павло Лимаренко
3. Демян Захарченко	9. Юрій Нагорний
4. Василь Каспрук	10. Іларіон Полішук
5. Іван Кедрин	11. Павло Самойлів і
6. Л. Куделя	12. Іван Шабельський.

З неофіційних джерел повідомляють, що на першому засіданні Г. Управи вибрано голову Г.У. п. Івана Шабельського і п. Михайла Кучера, як заступника голови.

ПРОСИМО ВПЛАТИТИ СВОЇ ВНЕСКИ НА ФОНД УНР-ади ЗА 1971 рік

ДОПОВІДЬ ПРОФ. М. МЕНЖЕГИ.
10 квітня 1971 року, спільними заходами Товариства Прихильників УНР і Товариства Сприяння УНРаді, в залі Церкви св. Михаїла Архистратига в Міннеаполісі, відбулася доповідь проф. М. Менжеги на тему, "Хто Переживе 1980 рік - Вільний Демократичний, Чи Комуно-фашистівський Світ?" Після доповіді відбулася жива дискусія.

ТРЕТЄ ЧИСЛО УКРАЇНСЬКОГО ВЕЧІРНЬОГО СЛОВА за квітень 1971р.
Ця передача відбулася в залі Церкви св. Юрія в Міннеаполісі 1 травня ц.р. в формі справоздання про IX-й З'їзд Товариств Прихильників УНР на терені З'єднаних Стейтів Америки, який відбувся в Нью Йорку 3 квітня ц.р. Справоздання зробив делегат нашого Товариства на цей З'їзд п. А. Семенюк. Звітодавець говорячи про наради З'їзду продемонстрував промови, Президента УНР в екзилі М.А. Лівницького, Віце Президента УНР М. Степаненка, Голови ВО УНРаді С. Довгаля, Ред. М. Кучера, Ред. І. Кедрина та від опозиції М. Воскобійника.

В часі всіх передач УВС, під керівництвом члена Управи Товариства п. Олександри Романченко, наші пані приготувляли чай, каву та всякі перекуски. Ці вечори пройшли з гарним моральним та матеріальним успіхом.

ВІДЗНАЧЕННЯ 45-ї РІЧНИЦІ СМЕРТІ СИМОНА ПЕТЛЮРИ.
В неділю 23 травня 1971 року, в залі Церкви св. Михаїла Архистратига в Міннеаполісі, відбулося відзначення 45-ї Річниці Трагічної Смерти Голови Директорії і Головного Отамана Військ Української Народньої Республіки с.п. СИМОНА ПЕТЛЮРИ.

Вечір вступним словом відкрив п. А. Семенюк, доповідь проф. д-ра М. Мішенка прочитала пані Є. Мішенко.

В мистецькій частині взяли участь: Панна Маріяна Америслав (фортепіано), пані Віра Марушак (деклямація), Петрусь Цареградський (фортепіано), панни Марія Мішенко, Галя Вовк і Марія Кашуба (бандуристки ОДУМ-у), П. Оксана Бринь, панна Лідія Мікс і п. Кіра Цареградська (Тріо Міннеаполісу). На закінчення всі присутні в залі проспівали Український Національний Гимн "Ще Не Вмерла Україна". Вечір був улаштований Комітетом при активній участі нашого Товариства.

ВІДИШЛИ У ВІЧНІСТЬ

ПОМЕР ГРИГОРІЙ БУДУЛАК,
СТАРШИЙ БУНЧУЖНИЙ КІННОГО ЧОРНОГО ПОЛКУ.

10 грудня 1970 року в шпиталі Діеконес, на 69 році життя помер сл. п. ГРИГОРІЙ БУДУЛАК, довголітній член нашого Товариства та член Союзу Українських Ветеранів в Міннеаполісі

Похорон сл. п. Григорія Будулака відбувся 12 грудня 1970 р. на кладовищі Сан Сет Меморіал в Міннеаполісі. Чин похорону відправив, митрофорний протосрей О. Андрій Кість, настоятель Української Православної Церкви св. Юрія Переможця.

Над могилою покійного прочали, від Товариства Прихильників УНР п. А. Семенюк і від Союзу Українських Ветеранів п. ген. Василь Филонович.

Сл. п. Григорій Будулак народився 1901 року на Херсонщині в Україні. В часі українських визвольних змагань 1917 - 20 років, він добровільно зголосився до Армії Української Народньої Республіки до Кінного Чорного Полку, в якому до кінця був старшим бунчужним і за бойові заслуги був нагороджений, Залізним Хрестом, Воснним Хрестом та Хрестом Симона Петлюри.

До Америки разом з родиною прибув 1951 року і тут брав надзвичайно активну участь в житті Української Православної Церкви св. Юрія Переможця в Міннеаполісі, будучи її довголітнім членом Управи та господарським референтом. Одночасно з тим був довголітнім і жертвеним членом Товариства Прихильників УНР та Станиці Союзу Українських Ветеранів.

Осиротив дружину п. Катерину Будулак, сина Юрія, дочку Муру та зятя Михайла Дидика.

НЕХАЙ БУДЕ ЙОМУ ВІЧНА? ПАМ'ЯТЬ!

ПОМЕР ПРОФ. Д-Р МИКОЛА ГАЙДАК.

Вчетвер 12 серпня 1971 року, в шпиталі Норт Меморіал в Міннеаполісі на 73-му році життя, по довгій і важкій недужі відійшов у вічність сл. п. проф. д-р. МИКОЛА ГАЙДАК, відомий учений ентомолог, старшина Армії УНР та довголітній член нашого Товариства.

Похорон сл. п. Миколи Гайдака відбувся в суботу 14 серпня ц. р. на кладовищі Сан Сет Меморіал в Міннеаполісі. Чин похорону відправили, митр. прот. о. Микола Антохій, митр. прот. о. Андрій Кість і о. Микола Ярмолович.

Сл. п. Микола Гайдак народився 1898 року в с. Янісолі на Херсонщині в Україні в родині учителя.

В часі Першої Світової Війни, покійний як студент університету був мобілізований до російської армії і на початку українських визвольних змагань 1917 - 20 рр. добровільно зголосився до Армії Української Народньої Республіки, в якій як старшина Другої Гарматної Бригади при Другій Волинській Дивізії пробув до кінця української московсько-більшевицької війни. Після цього, з польського табору в Каліші, де була інтернована частина Української Армії, він дістався до Чехословаччини де продовжував студії ентомології спеціалізуючись в ділянці бджільництва.

До Америки прибув 1930 р. і тут 1933 р. при вискансинському університеті здобув докторат з ентомології із спеціальної ділянки бджільництва. В цій ділянці покійний написав біля 220 наукових праць, при чім деякі з них були видані українською мовою, чи друкувалися в українських професійних журналах в Україні під Польщею. За особливі наукові досягнення в ділянці бджільництва був відзначений американською науковою установою Г.С.Д. почесною грамотою.

В українському товариському, громадському та церковному житті, покійний відзначався своєю широкою доброзичливістю, лагідною вдачею,

